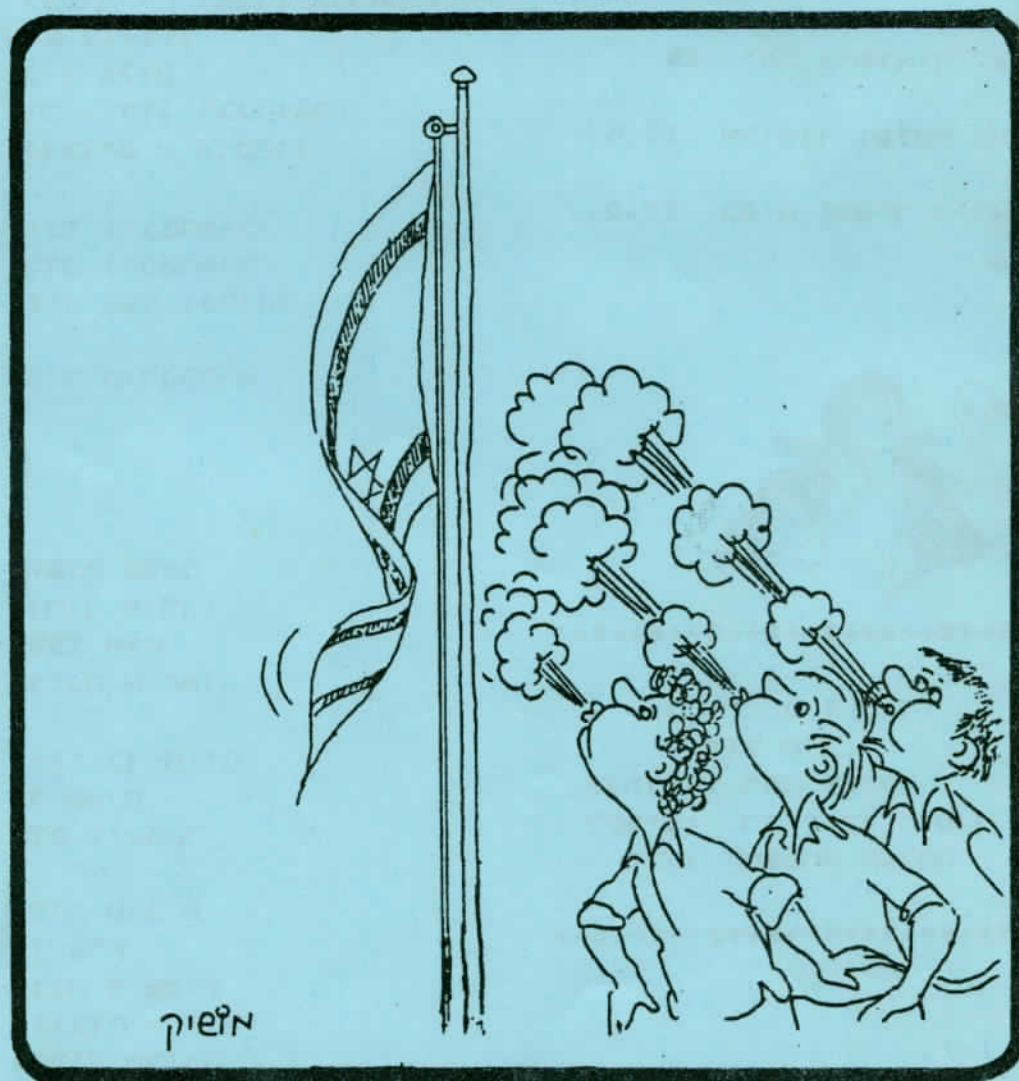

ליום העצמאות

מזל טוב... מזל טוב

**** יי הולדת ****

11.5. תמיר שפרונג
רינת אורן
שני מאי ברודי
(נכדה - פופש)
יהל גרשמן

12.5. דודיק פוקס
דנית נצר
(נכדה - ש.חצור)
ליאת ברק
(נכדה - י.מנדזיגורסקי)

ריע בן-דוד
יניב גלוק
שחל וירדן לבנקופף
(נכדים - מ.כהן)

13.5. ליבי וינטראוב
ורדה וינטראוב
נויה עדר (נכדה)

14.5. יניד קורנבליט

15.5. שושנה פלמה
דורון אורן
גלעד אגם
עדינה איסטון

16.5. יוני בן-חיים
אד משיח
הדס ויסבקר

17.5. גליה טוביט
דן כ"ץ
נוגה ליפשיץ
(נכדה - עדר)
יסמין מלינה

**** ימי נישואין ****

13.5. אליסון ועופר פרנק

17.5. בתיה ומאיר ריינס

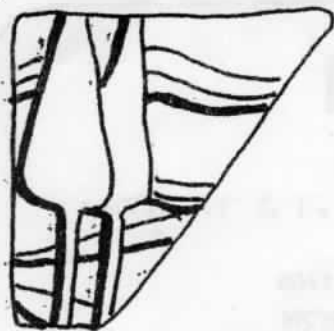

+++++

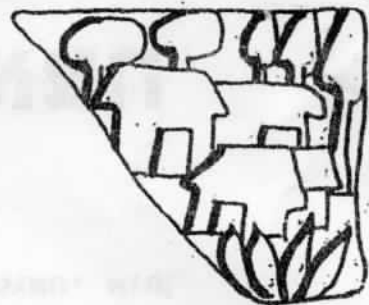
בן נולד
מזל טוב

להורים: רתם וגיל
לסבים: רג'י וג'ייסון
ולכל המשפחה הענפה

+++++

מה נשמע?

* ערב יום השואה עבר בטקס מכובד
שהתנהל על רקע איור נוגע ללב,
פרי עבודתה של משפחת ברור.
הקהל התפזר בשקט אל המרקעים.

* למחרת, עם התקרב השעה עשר, הייתי קשובה באוזן אחת לכיוון הסירנה.
בעשר בדיוק אכן נשמע הצליל המוכר, המעורר אסוציאציות שונות אצל
כל אחד. ופתאום נתקע הצליל באמצע. ראיתי את טוני רץ במעלה המדרגות
אל הגג, כשהוא ממלמל "ה ל כ ה פ י ו ז", אבל כבר לא היה מה לתקן.

* למחרת התקהלות סביב לוח המודעות, כפי שלא ראיתי זה זמן רב. "מה קרה?"
שאלתי בדאגה, ואז ראיתי מכתב נאצה בלשון בוטה ביותר, המאשים את טוני
בזלזול ביום השואה! לא להאמין! "מלבד הקללות הכלליות" אומר טוני,
"לא חלמתי שמישהו אי פעם יקרא לי 'נאצי'! מילה זו הופכת את העניין
לעברה פלילית, ואני כבר פניתי למשטרה בעניין."
תגידו, אין לנו מספיק צרות? נראה אם המפלצת המטילה אשמה ללא בדיקה
תהיה גם גבר - (ממין זכר או נקבה) ו י ז ד ה!
לשביעות רצוני הגיעו תגובות אל העלון, במידה שלא זכורה לי בנושא אחר.
(ודרך אגב, שאלתי מדוע בכלל ראו לנכון לתלות זבל כזה בלוח המודעות
המרכזי, ונאמר לי שטוני ומשפחתו בעצמם דרשו לפרסם את ה'מסמך' שהגיע-
לתא הדואר שלהם, ואני בהחלט מבינה אותם.

* פגשתי את "אריה המדריך" בחדר האוכל, כשהוא מחזיק ביד מין נפה ענקית.
"מה זה?" תמהתי. "יש לך קצת זמן?" הוא שאל, "אז אני אראה לך." הקפיץ
אותי למשק הילדים, ושם, בצריף הצבוע, הסביר לי שהוא עובד על פיתוח
פרויקט חדש. "אדם ועמלו" שמו, והוא השלמה והמשך ל"חורשת גיא" שבה
נטענו את שבעת המינים בט"ו בשבט. הצריף מחולק כבר למספר תאים -
בתא אחד רואים את תהליך עשיית הלחם מן השיבולת עד לקמח (אפילו
אבן ריחיים ישנה. "הבאתי אותה מירדן" אומר אריה. התא השני הוא גת
לעשיית יין, ומורג הבאתי מכפר ערבי (לא טובה). "יש גם שטח מגורים
בסגנון בדנוני - עם שטח לגברים, לשתיית הקפה, ושטח לעבודות הנשים.
"כשהכל יהיה מוכן, יוכלו לבא ילדים עם משפחותיהם ולעסוק בכל מיני
פעולות קשורות לעשיית לחם ויין. אין עוד דבר כזה בסביבה."
מוכרחים להודות, אריה אינו קופא על האשרים.

ובפיקניק המתוכנן ליום העצמאות תוכלו גם אתם להציץ במפעל המתהווה.
ואם כבר על פיקניק מדברים, אני מודה שהייתי מעדיפה לעשות נקניקיות
או קציצות "על האש", במקום לערוך קודם קניות בשריות משפחתיות.
(אני שונאת קניות....)

אף על פי כן ולמרות הכל -

שבת שלום ו - ח ג ש מ ח

אנגה

תגובה למכתב נאצה

שלום לך קין, לך ממני! הסתלק!

מאז שהודי עלו ארצה, וכן סבי וסבתי, לא פגשתי אותך
אלא רק קראתי עליך בספרים, בעיתונים, ותמיד שמעתי
סיפורים עליך.

סבתי בשלוש מילים בעברית, והיתר בגרוזינית, סיפרה
כמה שיכלה על משפחתה, אחיותיה והוריה.

אבי סיפר על אחותו התאומה, הוריו, סבו וסבתו - כיצד הם
נראו ומה היה אופיים.

הודי וסבתי אהבו להשוות אותנו, האחיות ואת אחי למי
מיקיריהם שנשרפו ונרצחו אנחנו דומים.

אני באמת לא יודעת האם הצלחנו לנחמם, והאם הם הצליחו
להביע את כל שהיה על ליבם. אך דבר אחד כן ידוע לי.
קיבלנו חיבוק שקין לא יפגע במשפחתנו לעולם.

ארור אתה קין, שביום עצוב זה הצלחת לפרוץ לביתי ולפגע
במשפחתי.

אין זה מתפקידי לקבע האם חולה אתה. מה שכן אוכל לאמר -
ארור אתה וארור תהיה על שהגעת לכאן.
עירית ינטיס

דברים שלא נאמרו באסיפה

בז"כ כדאי לנצל את מסך הטלביזיה להעברת מסר ע"מ שיקלט באופן יעיל
ובתפוצה רחבה ביותר, אבל "דברי" מאפשר לחזור ולקרוא את השורות מחדש.

אינני יודע מה מתכננים לעשות, באופן חוקי, במוסדות החברתיים של המשק
אבל לשבת מהצד ולא להגיב על אותו מכתב אומלל שקיבל חבר שחי איתנו יהיה
לטמון את הראש בחול ולחזור לאותם ימי חושך שאנו כל שנה מזכירים ומנסים
לברוח מהם.

כבר לא משנה אם אותו אדם שכתב את המכתב יחשוף את עצמו כי מלבד
רחמים קשה יהיה להרגיש אליו יחס אחר, אבל מפחידה העובדה שבתוך קיבוץ
כפר הנשיא, קיבוץ שנחשב בתוך כל התנועות הקיבוציות בכל הזמנים לקיבוץ
סובלני, פתוח ותומך יושב אדם שתוקף במילים, שבכלל קשה לתת להן שם תואר,
חבר אחר בעל משפחה וילדים שחי כאן.

אותו מכתב המנסה לבזות אדם אחד הצליח לבזות חברה שלימה.

יום השואה כמו יום אסון אחר לא נמדד בזמן הצפירה הנשמעת ולא נמדד ביום אחד, אלא, במה שנחנך את ילדינו ובמה שנזכור בתוכנו. אותן מילים שנכתבו ואותם דימויים גרמו ב 4 לנובמבר 1995 לרצח של ראש ממשלה יהודי בידי יהודי במדינה יהודית אם אנו נכניס את אותם דימויים לכאן ולא נעצור אותם בזמן לא נוכל להסתכל לאף אחד בעיניים ובטח לא לדור העתיד.

אני מקווה ויותר מזה רוצה שמי שכתב את המכתב בין אם זכר או נקבה יעצור, יחשוב ושכתב ההתנצלות שלו יופיע במקום המכתב האומלל.

זהר ב. ד.

סדר פלוצקר

חבוט באלימות והצל את המדינה

אני לא מקונן. עוזה, בן להורים עולים, נמאס לי סופית מהתחשבות העבר הללו. הנבירה היללנית בעבר רוחה אותי. אני רוצה למתח עליה קו עבה. כמה שנים אני חייב לזכור מה אמר לאבי המפחד פקיד סוכנות מטומטם, כמה עכברושים רזים במיוחד התרוצצו בצריף שבו גרתי ואיך עברה אימי משש בבוקר כעוורת בית בביתם של צפון תל-אביבים עשירים? מה המטרה של החייאת הויכוח הזה לגדל בארץ עוד דור שיעסוק במרץ בטיפוח העלבון ובניכוס הקיפוח? עוד דור של נושאי תלונות נצחיות על "מיוזג גלויות" וטענות אינסופיות אל הקולטים של אז עוד מאה שנים של געגועים מזוייפים לחיי הגולה האתנית שהיו, בסך הכול, מעוותים ומפגרים, במזרח התיכון כמו במזרח אירופה? חמש-שש מאות אלף החברים באליטה הציונית הוותיקה, דור המייסדים, דור הבן-גוריונים והבגיינים, הרבינים והוויצמנים, עשו בשנים שבין 45 ל-58 לפחות מיליון שגיאות. אבל הם עשו דבר אחד חשוב. הם הקימו את מדינת ישראל, האירוע המכריע בהיסטוריה של העם היהודי כאלפיים השנים האחרונות. הם גם הגנו עליה וגם הובילו אותה אל השלום. עכשיו, כשכולם חובטים בהם, כשכולם סופרים כמה מהם ומצאצאיהם יושבים בדיקטטוריון של התאגיד הרווחי מדינת ישראל בע"מ, אני רוצה להגיד להם מילה של הערצה. אתם חוללתם נס, ואנחנו בקושי מצליחים לשמור עליו.

עם סיום מלחמת העולם השנייה, במאי 1945, מנה הישוב היהודי במיקטע היסתיכוני הצר של האימפריה הבריטית כחצי מיליון נפש. הם היו הציונים המייסדים. משישה וחצי מיליון יהודי אירופה שלפני המלחמה, מהעם היהודי הגדול שחי ויצר התקדם, נשארו ב-1945 פחות מחצי מיליון אנשים מוכים, עזובים, חולים, חסרי כל, פליטי השואה. סביב הישוב היהודי בפלסטנה התגבשה לאומיות ערבית חדשה שמטרתה המיידית הייתה לחסל את השאיפות הממלכתיות של הציונות למדינה עצמאית, עוד לפני השחרור מהאיפריאליזם הבריטי ואף בשיתוף אתו.

כמה שנים לאחר מכן, במאי 1958, חגגה מדינת ישראל עשור להקמתה. מדינה חזקה, ריבונית, מתועשת. מדינת רווחה סוציאל-דמוקרטית, שכלכלתה צמחה בקצב הכי מהיר בעולם המערבי, נושא לקינאה של עמים רבים. מדינה שהוקמה באורח מלאכותי, עליירי הצבעה באולם המליאה של האומות המאוחדות, וידעה לכונן מייד מוסדות שלטון עמידים ומתפקדים ולהילחם על נפשה נגד מיתקפה של העולם הערבי. להילחם ואף לנצח.

בין מאי 1945 למאי 1958 גדל מספר תושביה היהודים של ישראל ב-350% והגיע ל-1.7 מיליון, מהם מיליון עולים. מיליון עולים יהודים שהביאו אתם לארץ החדשה עשרות ומאות מיתגים חברתיים, צורות ארגון קהילתיות, לשונות ומסורות עדתיות ממדינות וחלקי-מדינות שבהן חיו בעבר. מיליון פליטים קטועי-שורשים, בלייל אדיר של תרבויות, התחילו הכול מאפס. הפלשתינים ברחו וגורשו, העולים באו וחיו להיקלט. כתב אז משה שרת: "כל מי שעולה לארץ מטיל מראש את יתב הדאגה שלו על הכלל, על התנועה שהביאה אותו, על הסמכות הלאומית שלה. לדידו, המוסדות הלאומיים המרכזיים הם הנושאים באחריות לבואו, לקיומו, לעתידו, לפתרון כל

יום שלישי, כ"ב בניסן תשנ"ז - 29.4.1997

בעיותיו של העולה". חצי מיליון הוותיקים שקלטו את מיליון העולים, ותוך כדי כך המציאו מדינה וציוויליזציה עברית-ישראלית, עשו הרבה שגיאות. היום מקובל ואופנתי ביותר לבוא איתם חשבון, עם הציונים הוותיקים הללו, לכנותם בכח "אליטה". כל פזורה ועדה שבניה עלו לכאן נושאת עמה שקים מלאים בטענות. טענות, טענות. ניצולי מחנות ההשמדה וזכרים עד היום של העלבון הצורב של יהודים ארצישראלים שסירבו להאמין לסיפוריהם ולא הבינו את צעקותיהם הליליות. רבים מהעולים נשלחו ישר מהאוניות לחזיתות המלחמה ונפלו בלא להכיר יום של חיים נורמליים. יהודי מרוקו וזכרים עד היום את היחס המתנשא של פקחי העלייה, את חשכת המעברות ואת פירוקן מאונס של שרשראות המסורת המשפחתית. יהודי תימן עדיין מחפשים את הויית הילדים הגנובים, ויהודי עיראק עדיין לא השלימו עם הידרדרותם המעמדית, בדרך שבין בגדר ללוד, ויהודי פולין עדיין מקוננים בטתר על קריעתם מתרבות ההשכלה.

נמסר למערכת על ידי וילי פ.

מה קורה בעולם התרבות

אם מזג האוויר ישתף פעולה, נחזור להגשת כיבוד ב מ ר פ ס ת
אחרי ארוחת הערב בימי שישי - החל מ ה ע ר ב.

+++++

המועצה האזורית החליטה להפסיק את הסבסוד של מופעים
באולם 'דדו' - כי במופעים האחרונים האולם היה כמעט
ריק! היה עליהם לכסות את ההפסדים, והם מסרו
שהתקציב פשוט אוזל במהירות!

£ !! \$
£ \$
£ \$
\$

אולי חברים יכולים להסביר את ההשתתפות הדלה במופעים, ולהציע
מופעים שהקהל כן ירצה לבא אליהם...

ועדת התרבות

חוגים ושאלונים

המזכירות, במאמץ להבין מדוע השנוים שהיא יוזמת אינם
זוכים לתמיכה בקרב 'עמך', ארגנה מספר שיחות לחוגים שונים
של חברי כפר הנשיא, ובזמן האחרון הפיצה שאלון שמטרתו היא
לבחון מה רוצים כל דיכפין מחייהם כאן. למעשה, עד היום הזה לא התפרסם שום
דו"ח מאף אחת מן השיחות שהיו. איננו יודעים מה היה הרכב החוגים, מי היה
אחראי להזמנת אלה שהשתתפו, ומה היה אמור להיות התוצר המוגמר של כל הדבר.
ובאשר לשאלון המזכירות, יש לקוות שמי שנזף בכותב שורות אלו על הפצת שאלון
"לא מדעי" בזמנו, (שניסה לברר אם חברים רוצים קבוצה כן או לא) ינזוף
במנסח(ות) השאלות שנתבקשו לענות עליהן. נראה לנו שיש מגמתיות מסוימת בתוך
השאלון: איך אפשר לקבל תשובות שקולות כשמעולם לא היה דיון יסודי בכל סוג של
תקציב דפרנציאלי? בעקשנות לא מובנת מתעלמת המזכירות מן ההכרח לערוך דיון
מעמיק במהות החברה שחבריה חיים כאן. אנחנו חברה אחת, אבל מאד יתכן שכיום
חלק מן הדור השני רוצה ישוב קהילתי (מה שטור זה כינה ראש פינה ב'). איננו
יודעים כמה חברים רוצים בשינוי דרסטי כזה וכמה רוצים בגרסה משופרת של חברה
תומכת, הדואגת לכל פרט. השאלון יביא לנו תשובות שאינן תוצאה של שיחה בין
הדורות ובין השכבות. זאת לא הדרך.

השיחה שאליה הוזמנו הוותיקים היתה שונה במתכונתה ממה, כנראה, שהיה בחוגים האחרים. לוותיקים ועוד אי-אלה מעוניינים, הרצה איש ואיש של קיבוץ כפר רופין, מיכאל לניר. מהו הקשר בין קיבוץ של 180 חברים לקיבוץ של 300 חברים? מה אפשר ללמוד מקיבוץ שעיקר פרנסתו היה בגידול דגים באזור הסוב-טרופי של עמק בית שאן, לבין קיבוץ בגליל העליון, שעיקר פרנסתו הוא מבית יציקה? אין תשובות, כי אי אפשר להשוות. אם התרגיל היה מיועד לשכנע את שכבת הוותיקים ששינויים מבטיחים מחר מזהיר יותר אזי הוא נכשל. מסקנתו של כותב שורות אלו היא שהמדצה הראה לנו את חצי הכוס המלאה: יש תחושה עצובה שכשדור הוותיקים של כפר רופין יסתלק מן העולם וכתוצאה ייבש זרם הכספים המגיע מרנטות מגרמניה, וכשיאלצו לצמצם תקציבים, יעזבו בעלי המעה את הקיבוץ. הרי זו דרך התנהגותם של בעלי המעה תמיד.

עוד הערה ביחס למקום האספה בחיינו. גם משה וגם אלן צודקים בזה שמה שנקרא אספה היום הוא בזבוז זמן בלשון המעטה. הקמת מועצה במקום ההצגה העלוכה הקיימת לא תביא להדברות בין-שכבתית ובין-דורית, שהיא לב לב של הדמוקרטיה הקיבוצית. הבאנו, עוד בכהונתה של המזכירות הקודמת, הצעה לשיקום האספה. המזכירות לא התייחסה ברצינות. גם עיתוני עריכת האספות הוא אומלל לעתים: השבוע היה בערב הדיון על תקציבי קיום סרט דוקומנטרי חשוב בטליביזיה. היה חיוני לראות אותו. התוצאה של כל זה היא חוסר אמון והרגשה שקברניטי הקיבוץ חיים מן היום למחר. קשה להבין מדוע המזכירות ביקשה מצוות תכנון להביא הצעה לכינון מועצה. משהו נתן להם מנדט לעשות את זה מבלי להתייעץ עם ציבור החברים?

נזילות וצמצום תקציבים

בתקופה קשה, כשהכנסות המפעל אינן כפי שציפינו אפשר להבין ולהסכים לצמצומים. כל זה בתנאי שכל מה שיעשו מוסדות הקיבוץ ייעשה בתבונה ובלי צעדים שהם בלתי מובנים גם לחברים שלא מבינים מכלכלה. קניית מכונת צילום חדשה היא מעשה תמוה. אפילו אם נניח שהישן לא היה מי-יודע-מה, לא נכנסים להוצאות מיותרות. איך אפשר להסביר שהמזכירה קובעת שענף הקוסמטיקה, שמכנים כסף טוב לקיבוץ, יהיה סגור כספית בינתיים. לקוחות מן החוץ ילכו למקום אחר והמוניטין שנרכש ילך לאיבוד. ומי יבטיח שבהתחדש זרימת הכסף הנחוץ לקניית חומרים יתחדש זרם נשות החוץ שבאו לסלון הקוסמטיקה? האם כלכלנינו לא חוסכים כסף קטן ומבזבזים הון בדברים שנחיצותם מפוקפקת? הצעה: אם הקבוץ רוצה להדוויח מעל 200,000 ש"ח יפסיק את עבודתם של אלה שמשמשים כיועצים במועצה הכלכלית (יו"ר המועצה מקבל מעל 150,000 ש"ח בשנה) ובדקטוריון של המפעל (שניים מן החוץ מקבלים ביניהם 10,000 ש"ח לחודש - הווה אומר 120,000 ש"ח בשנה). מפעל מצליח מפני שהמנהלים שלו הם טובים ויש צוות עובדים מקצועי. דקטור משמש לא פחות ולא יותר מעלה תאנה למנהל המפעל. אם יש צורך ביו"ר המועצה הכלכלית שהוא אדם מן החוץ אזי יש משהו לא טוב בניהול המשק. לחסוך 270,000 ש"ח בשנה - זו משימה קשה אבל הכרחי יותר מקצוץ אגודות בודדות מתקציב ענף המזון.

אנדרטה נוגעת ללב

כרמת וארון כט"ו בשבט שתלו ילדי העיירה 180 שתילי אלון לזכר מליון וחצי ילדים יהודים שנרצחו בשואה. בשבוע של פסח הובאה ליער והשתילים אנדרטה קטנה שמעורדת עצב והזדהות. האנדרטה מורכבת מפסלי שני ילדים קטנים, מן הסתם, אח ואחות. הבת,

הגדולה יותר, מחזיקה את יד הבן הקטן וביד השנייה חבילה. ילדים קטנים, במיוחד אלה שבגודל של דמויות האנדרטה, המטיילים עם אמהותיהם, עוצרים ליד הפסלים, מסתכלים בפניהם של ילדי השואה ושואלים בודאי "אמא מי אלה?" ואולי "איפה אבא ואמא שלהם?" אלה שאלות שאנחנו צריכים לשאול וללמד את בנינו לשאול.

שבת שלום,

אריק א'

חג המצות 1997 בקיץ החדש / 3 / 3

בא"ן בלע"ל יצ"ל

א"ן א"ל

א"ן א"ל

א"ן א"ל

א"ן א"ל

א"ן א"ל

בעיני השיר הוא צוואה. ואני חושב כל הזמן מה אומר לו לקין.

במידה רבה הדברים שאומר הם נסיון נואש לא להתחמק ממה שמבקש ממני פגיס, משורר נפלא ולא שייך, שהגיע משם, מ"פלנטת אושוויץ", ולא כל כך השתלב, בלשון המעטה, באווירת הצ'פחות והחיספוס של דור הפלמ"ח. לכן הדברים, קשים ככל שיהיו, מבקשים להיות תשובתי לקין בן-אדם.

ממחנות הריכוז נתפש אצלם כמו "האיש מפקינג" או "האיש מיאוה". כמו מפגש עם אדם שראשו הוסר ואין לזהותו עוד. וכאשר הזהות איננה עוד, הם מחפשים לאן להפנות את הרצון האמיתי, הכן כל-כך. להזהות עם משהו שכבר לא קיים. ומה שנותר להם לעשות עם פרץ האנרגיה האדיר הזה, הוא להפכו לגיבוש יחידה, ל"אנחנו נגד כל העולם". והם שבים משם עילגי לשון וכבדי-פה, ויותר משהם מדברים הם שותקים. ואנחנו מכסים על ערוותם ועל ערוותנו ומתרגמים את העילגות הזאת למשפט בנאלי כל-כך – "מה אתה רוצה מהם, אין להם מילים כדי לתאר את מה שראו שם".

בשעה של חשבון שתבוא על כולנו, מה שישנה הוא לא העובדות וההתצלומים המצהיבים ולא האותנטיות הקדושה של השרידים והנעליים והאפר, אלא מה שעשינו ונעשה באותו זיכרון שאנו עומסים על שכמנו ועל שכמם. האם נשתמש בו כחומר דלק להבערת מעשי דיכוי מוצדקים, או שהזיכרון ישמש לנו כערובה לכך שנילחם בכל מאודנו נגד אותו יסוד בהמי, מפלצתי, שקיים בפרטנציה באתוס של כל עם, ולכן שכל אחד מאתנו חייב בראש ובראשונה לדכא את הפשיסט שבתוכו, לפני שנבוא לעשות "סדר" בטרטוריות אחרות. היום, כפי שהדברים עומדים, הנחיל לנו הזיכרון שתי שואות: אחת היא השואה הגורמת לנו להיות שונאים, ברוטליים ואכזריים, והשואה השנייה שהופכת אותנו להיות אדישים לכאבו של הזולת.

מאז שנולדנו, דור שני לשואה, אנו נושאים בתוך פרודות הדגא. שלנו את קללת הזיכרון. את הנוגדנים לתופעותינו הנוכחיות נצטרך לפתח כבר בעצמנו, למען המחר של הדור השלישי.

ואם אפגוש את קין בן אדם אומר לו את הדברים האלה

מאז שגדלתי, דור שני לשואה, אני נושא עמי בתוך פרודות הדגא. שלי את הזיכרון. אני נושא באלפי נימים של שתיקות, זעקות אילמות ודברים שלא נאמרו ולא סופרו. כל-כך לא סופרו, עד שהייתי צריך להמציא חלק בעצמי. אחר-כך, כשהתחוררו לי הדברים, תפשתי שדמיוני הפרוע לא היה פרוץ דיו כדי לתאר את האמת כפי שהיתה באמת. אבל גם הבנתי שהאמת מעולם לא היתה מורכבת מעובדות בלבד. אני בעסק הזה של הזיכרון כבר כל-כך הרבה זמן, עד שהיום אני יודע שכולנו בעצם "זוכרים-מקצועיים", והשאלות שבהן אנו חלוקים, הן: למה לזכור! למה לא לשכוח! ומה לעשות בו, לעזאזל, בזיכרון!

גלים-גלים, עם בוא האביב, הם נוסעים לשם, לשדות האדישים והירוקים, לארובות מתנכרות, לערימות נעלים, לריחות רפאים. בעיניים לחות אנו מלווים אותם, משלחות של נוער עברי גאה ללונה-גז. בתרועת חצוצרות, במצעדי-חיים, בדגל-לאום מונפים בגאון. ובאביב הם ישובו חזרה, אבל עם מה ישובו! עם מה בכלל הם צריכים לחזור משם! האם כל תמונות השחור-לבן האלה שיצרבו את מוחם הרגיש יהיו האמת לבדה! האם הרטט הקדוש שיעבור בגופם מול פסגת-הרכבת האילמים באושוויץ, הוא לבדו יהיה מטרת הנסיעה! תחשבו על זה – רטט קדוש במקום כה טמא ומשוקץ. מה למקום שבו הגיעה לשיאה רצחנותו של האדם וביאיו – ולקדושה. ושם הם כבר נטבלים ונקשרים בערבוב הנורא הזה של הטומאה הקדושה. שם אנחנו מבצעים בהם את ההמרה הדרושה כל-כך למי שחי במקום הזה. כי לא את הזיכרון אנחנו מעוותים, אלא את עצמנו. בכלל, זהו ניסיון אומלל לתת להם להבין "מה אירע שם", דרך לימוד העובדות כפי שהיו "באמת". ובשובם הם יוכלו לומר לנו כמה צריפים היו בכל מחנה, כמה מגדלי שמירה, כמה שומרים, כמה משרפות וכמה מומתים בכל יום, כמה זוגות נעליים יש בכלובים המרושתים בטרבלניקה. אבל מי הלך בנעליים האלה, את זה לא יוכלו לומר לנו. מהבחינה הזאת "האיש

13/13

 ע ב י י נ י פ י ז י ו ט ר פ י ה
 #####

(א) נא להחזיר את כל הציוד השייך לפיזיותרפיה - ספרים,
 כסאות, גומיות, קביים, חבישות וכו'.

(ב) לידיעתכם - בימים א', ג', בשעה 7.15 במקלט +30 מתקיים

חוג התעמלות לכל גיל!

הנכם מזומנים!

(ג) ימי עבודתי - ב', ד', ה', ו' בקרית שמונה.
 א' ג' 12.00 - 16.00 בחצור.

בכל הפניות הקשורות לטיפול פיזיותרפי יש לעבור דרך המרפאה!

לבראות, דורית נמנוב

=====

הודעה חשובה לאוכלוסיה המבוגרת

יש אפשרות לעבוד בעבודה מכניסה וקלה

בענף הערערים.

שעות גמישות, תנאים טובים, חברה טובה!

במידת הצורך נארגן הסעה הלוך ושוב.

המעוניינים - נא לפנות להליון או ג'וליה

כפר הנשיא משתתף בצערם
של מוניקה והבנים
במות הבעל - האב

א ל ן ב ר ז ל

אחרי מחלה קשה

מילים על קברו של אילן ברזל -

(חברים רבים שהשתתפו בלוויתו של אילן ביקשו שנפרסם את ההספד -
במיוחד את הקטע על הקשר של המשפחה עם כפר הנשיא)

"לא אדבר היום על אלן ברזל, כי השם אלן ברזל קשור לילדותו
ונעוריו באנגליה, ואני מכירה אותו רק בתקופתו בישראל, שהיא מרבית
ימי חייו. וחץ מזה, לשם ברזל יש קונוטציות של משהו אקזוטי ורחוק
מאד, ואילן לא היה אקזוטי ובוודאי לא רחוק. אילן קרוב קרוב אל
כולנו. הוא בחר בשם ברזל, ואכן היו בו הכוח והעצמה של הברזל.
תמיד תמיד הוא ארגן דברים, דחף והזיז ותמיד בגדול.

אבל גם השם אילן התאים לו מאד. הוא היה מכניס תחת צילו הרחב את
בני משפחתו, את חבריו, פרויקטים של התאחדות עולי בריטניה, של
רוטרי, של "הבונים" וודאי עוד כהנה וכהנה, במסכת פעליו העניפה.

אבל אולי יותר מהדמוי של אילן, מתקשרת לאישיותו הדמות של פטריארך,
הדואג לכל ענייניהם של בני משפחתו, ובאותה עת מרכז סביבו חבורה
גדולה של חברים, שהם כל כך בני בית אצלו, כמעט בני משפחה.

אנו, קבוצה של חברים, ובהם 9 בני גילו, זכינו לחגוג עמו לא רק את
יום ההולדת ה-500 (10 x 50) וה-600, אלא השנה אף הספקנו לחגוג את
ה-630 ביום הולדתו שחל בחג האוהבים. את החגיגה, מיותר לציין, ארגן
אילן בקפידה רבה וברוחב יד.

אילן אהב מאד את משפחתו וחבריו, ואלה רשיבו לו אהבה רבה עד הרגע
האחרון. בכל פעם שבאנו לבקר אותו בימי חוליו הוא ציין שוב ושוב עד
כמה ביקורים אלה חשובים לו, מאריכים את ימיו ומשפרים את איכותם.

יחס מיוחד וקשר מיוחד היו לאילן עם כפר הנשיא. בימים שהיה חבר
קיבוץ, הוא היה הראשון מחברי גרעין ה' שקיבל תפקיד מרכזי בקיבוץ.
הוא היה הגזבר בימים שבהם תפקיד זה היה אולי החשוב ביותר בקיבוץ,
ובימים בהם גרעין המייסדים לא כל כך נטה להעביר כח לגרעין ה',
הצעירים שזה מקרוב באו. שני ילדיהם של אילן ומוניקה נולדו בכפר
הנשיא, והם רואים עצמם עד היום כבני משק.

משפחת ברזל עזבה את כפר הנשיא לאחר שהקיבוץ דחה את בקשתה של
מוניקה ללמד אורטודנטיה באנגליה. היום בוודאי היו מחליטים אחרת.
מכל מקום, אילן ומוניקה לא נטרו טינה לקיבוץ, והמשיכו לשמור על
קשר הדוק יותר מהרבה מאד חברים אחרים שעזבו. אילן עשה הרבה כדי
לסייע לקיבוץ בעניינים שונים, ותמיד גילה עניין במתרחש בקיבוץ.
כפר הנשיא היה עבורו ועבור מוניקה בית שני, ואנו מצדנו רוצים
לראות את הקשר הזה נמשך עם המשפחה.

תחסר לנו מאד, אילן. תחסר לנו ברגעי ויכוח על עניינים בדומה של
עולם, בשעה שבעצמת קולך, ברוחב היריעה של ידיעותיך ובדעותיך
המוצקות אתה משתלט על הוויכוח. תחסר לנו חברותך, הדאגה שלך לארח
אותנו בלב חם. תחסר לנו נוכחותך בכל שמחותינו ואבלינו שבהם הקפדת
להשתתף תמיד.

ימתקו לך רגבי עפרך, וזכרך יהיה איתנו תמיד.

תמר וולפין

הפננוף

ביום העצמאות נפגש כולנו ל,,נפנוף" משותף ב,,מנגל" המוני וחגיגי,
שיתקיים במשק ילדים* ביום שני 12/5 בשעה 12.00.

לרשותכם יהיו פזורים בשטח מנגלים וגרילים בוערים. יוגשו לכם
סלטים, פיתות, שתייה ותוספות כיד המלך.

את הבשרים השונים הנכם מחמנים לקנות, כל איש וטעמו הוא, בדוכן
חגיגי שיפתח ביום ה' - 8/5 בשעה 18.00 - 19.30 בחדר האוכל.

להגברת הניחוח והשבחת הטעם יחולקו במקום מתכונים שונים
לתיבול והשריית הבשר לפני הצלייה.

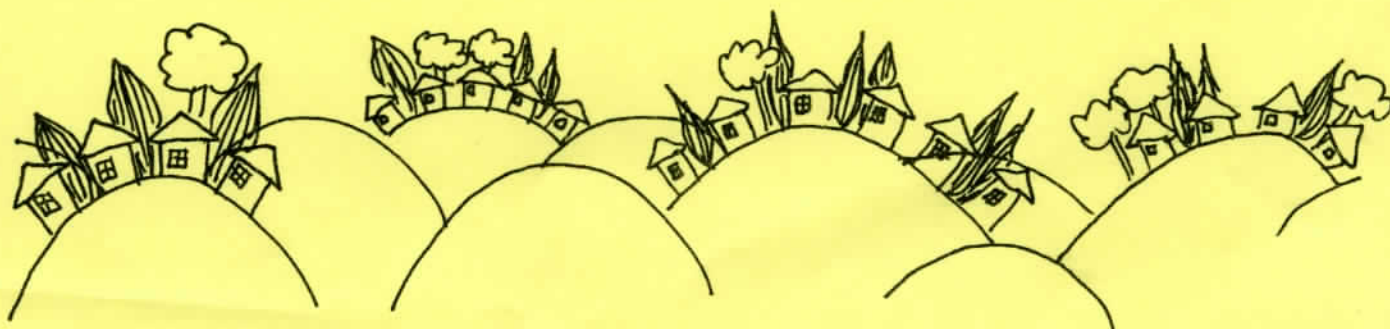
בואו לקנות בשר,
בואו ל,,נפנוף",
בואו לשמוח ביום העצמאות.

בברכת חג שמח
ו,,נפנוף" מהנה,

צוות החג.

* הפיקניק יהיה במשק ילדים או בבריכה, תלוי במזג האוויר. נבקשכם
לעקוב אחרי הפרסומות.

סידורי שמירה בשער האוטומטי
לקראת ערב ההסבר שיתקיים ביום ד' 7.5.97 ב-21:00 במועדון

סידורי השמירה שסוכמו בהנהלה הפעילה יהיו כדלהלן:

בשעות 20:00 - 24:00

תורנות של חברים אחת ל- 10 שבועות.
(תורנות זו תבוא מול תורנות בחדר האוכל, מרכולית וגיל הרך שחברים מבצעים אחת ל- 5 שבועות למשך שעתיים).

בשעות 24:00 ועד 4:00 בוקר

שמירה על חשבון חצי יום עבודה, שתתבצע על-ידי כל חברי המשק (גברים עד גיל 65 ונשים שמוכנות לשמור), כ- 3 לילות בשנה.

החלפות שמירה

החלפת שמירה אם בתורנות או ע"ח עבודה - באחריות החברים.
כל חודש תפורסם רשימת השומרים לפיה יהיה ניתן לבצע החלפה.

סידורי שמירה אלה הם לשלושה חודשי נסיון.

שורשנה ש./צילה

ערב יום השואה
התשנ"ז 1997

שיר הפרטיזנים
מילים: ה. גליק

אל נא תאמר הנה דרכי האחרונה
את אור היום הסתירי שמי העננה
זה יום נכספנו לו עוד יעל ויבוא
ומצעדנו עוד ירעים: "אנחנו פה!"

מארכ התמר עד ירכתי כפואים
אנחנו פה במכאובות וייסורים
ובאשר טפת דמני שם ניגרה
הלא ינוב עוד עז רוחנו בגבורה.

עמוד השחר על יומנו אור יהל
עם הצוחר יחלוף תמוננו כמו על
אד אם חלילה יאחר לבוא האור
כמו סיסמא יהא השיר מדור לדור.

הליכה לקיסריה
מילים: חנה סנש

אלי, אלי,

שלא נצמר לעולם

החול והזים

רשורש של המים

פרכ השמיים

תפילת האדם

דברי פתיחה

עברו מעל חמישים שנה, ונדמה שרק אתמול אירעו הזוועות. אך, לבנינו, ועל אחת כמה וכמה, לנכדינו, זוהי תקופה שאירעה בערפילי ההיסטוריה. נבוכדנצר, פרעה, המן, היטלר, - הכל מצטרף אל מצעד הצירים שהתנכלו לעמנו, לפני שקמה מדינת ישראל.

ואני עומדת כאן, ליד המצבה, וקבר - אין. כי אתם: הורים, אחים, סבים לא הובאתם לקבר ישראל. אפרכם שפוזר, הפך שטחים רחבים לקבר אחד גדול, ובמותכם, ציוויתם לנו את החיים, את החופש, את הצורך במדינה משלנו. חובות רבות הטלתם עלינו. ברגעכם האחרונים, נשאתם תפילה לעולם טוב יותר, שימי אימים לא יהיו בו עוד.

הקראה (ג'ק גולן)

...ואם גם אלוהים ברוב רחמיו
יגיש לי כוס השיכחה,
בה לא אגע. אומר: אלוהי, סליחה!"
הן אם אטעם מכוס השכחה,
אני לא אהיה אני!
וכל עוד בי ידפוק ליבי,
וכל עוד לא אדע על מה, ולמה,
עוללת כל אשר עוללת,
לשכוח, לא אוכל - לשכוח, לא ארצה.

(דוד שמעוני)

שיר: "לכל איש יש שם" (שלמה ויסבקר)

הקראת השמות:

ישראל אבידור; אוסי אדלשטיין; לוי גניסלב; מיכל, ינקל וראובן מנדזיגורסקי; פרנק ווטרמן; חיימקה מעין; ג'ורג' נאי; אנגה סגל; ווילי פינקוס; חוה פרנק; יעל נמנוב; ~~שלמה~~ ^{בטי} דוארי.

הקראה: "נדר" - שלונסקי (דודיק פוקס)

קדיש (ישראל אבידור)

1. מוסיקת רקע

2. "יזכור - ליום הזכרון לשואה ולמרד" - אפרים מעיין

3. "אני מאמין" - בביצוע המקהלה

4. הדלקת ששת הנרות לזכרון ולעדות - א. אלזה
ב. איזק
ג. בתיה
ד. בטי ע.
ה. זמי
ו. אנגה

5. "התיחדות" - מתוך חוק יד ושם - אביב אלמן ומור גולדברג

6. השמעת השיר "פונאר" (בידיש)

7. הקראת קטע מהשיר "פונאר" (בעברית) - שאולה

8. "מכל העמים"/נ. אלתרמן - תמר וו. וגדי עמית

9. נגינה במפוחית - יצחק גולן

10. "שאיפת חיי האחרונה נתמלאה"/מ. אנילביץ - אשר איילון

11. דברים אישיים - דודו פלמה

12. שיר הפרטיזנים

אלי, אלי

התקוה

- שירה בהנחיית שלמה ויסבקר

* * * * *

* כל המשתתפים בטקס מתבקשים להופיע בחולצה לבנה.

* לקריינים יוכנו כריכות אחידות. נא לקבל כריכה מידינו בערב, לפני ההקראה.

* הטקס יתקיים בחדר האוכל ביום א'. ה-4 במאי, בשעה 20.30.

בהרבה תודה על ההענות,

שאולה ודליה ו.

לחברים המדליקים את נרות הזכרון:

לחברים שלום,

אתם מדליקים את הנרות אחרי שהמהקלה שרה את "אני מאמין".
אנו מבקשות שכאשר חברי המקהלה מתארגנים לשיר, גם אתם תקומו ממקומותיכם
ותעמדו בשורה ברקע הבמה לפי סדר הדלקת הנרות (המצויין בגוף התכנית).

כאשר המקהלה מסיימת לשיר, אלזה תדליק את הנר הראשון, ותחזור למקומה
בשורה ואיזק ידליק את הנר השני, וכך הלאה.

אתם מתבקשים לעמוד בשורה עד לאחר ההקראה "התיחדות" (אביב אלמן + מור
גולדברג), שתהיה מיד אחריכם.

בתודה,

שאולה ודליה ו.

הבהרה למסמך "תקציב-קיום 97"

לחברים שלום!

בסעיף "זיכויי מזון לחברים" (שהן היתרות המועברות לחבר בסוף כל חודש),
רשום המספר 845,000. במקור תוכנן בסעיף זה סכום של 900,000 ש"ח.
ההבדל בין שני הסכומים - 55,000 ש"ח.

החסכון מבוסס על הורדה של 45 אגורות בזיכוי המזון היומי לכל נפש.

מה ישתנה בעקבות מהלך זה:

כיום יש הפרש של כ - 1 ש"ח בין מחירים של 3 ארוחות בחדר האוכל לבין הזיכוי
שמקבל כל אדם (בכל הגילים) עבור יום כלכלה.
סכום זה מיועד לכסות קניית מצרכים שניתנו בעבר בחינם (לחם, חלב, ירקות וכו').
אנו מציעים הורדה של 0.45 ש"ח מתקציב זה.

היכן לא יהיה שינוי:

- א. מחירי הארוחות לא ישתנו.
- ב. גם הזיכוי עבור 3 ארוחות ביום לא ייפגע.

היישום של מהלך זה, החל מ - 1/5/97 ועד סוף השנה.

הסבר מפורט יותר למי שיירצה, יינתן באסיפה ביום שני הקרוב (מחר).

תמיר,

בשם צוות תקציבים

הצוות למבנה אירגוני

לחברים שלום!

צוות המבנה הארגוני מביא כאן תקציר של עבודתו עד עתה. הקמת "צוות מבנה ארגוני" באה ליצור תנאים אשר יאפשרו ניהול אפקטיבי של הקיבוץ - הן בחיי היומיום (סוגיות של אחריות וסמכות בתחומים שונים לדוגמה), והן בתכניות לעתיד, שביטוי להן הופיע בד"ח "מטרות המזכירות לשנת 97". המבנה הארגוני הקיים היום של כפר הנשיא אינו מאפשר דבר מהמוזכר לעיל. ההנחה הבסיסית בעבודתנו גורסת שמבנה ארגוני מתאים הוא כלי ניהולי יסודי שלתוכו אפשר יהיה לצקת כל תוכן שנבחר ומשום כך הוא כל כך חיוני לנו.

חברי הצוות:

תמיר (מרכז), אורי א', יוסי כ', שריטה, צילה, פנינה ג', מקס.
מוביל את הדיונים קובי לס, המלווה החברתי שלנו.

היסודות לעבודת הצוות:

1. הצוות מונה ע"י המזכירות ופועל מטעמה.
2. הצוות יביא הצעה למבנה ארגוני חדש לכפר הנשיא, המתאים יותר לצרכים של היום.
3. הצוות יהיה אחראי ליישום המבנה שיתקבל באסיפה.

ברצוננו כעת:

לשתף את כלל חברי המשק בסוגיות המרכזיות העולות על הפרק, זאת תוך כדי עבודתנו ולא לאחר סיומה.

לשמוע את דעתם של החברים, לקבל תגובות והצעות ולשקול אותן בדיונינו.

להכין את החומר לקראת הדיונים באסיפה כדי שההצעות שיתגבשו יזכו בתמיכה רחבה ככל האפשר.

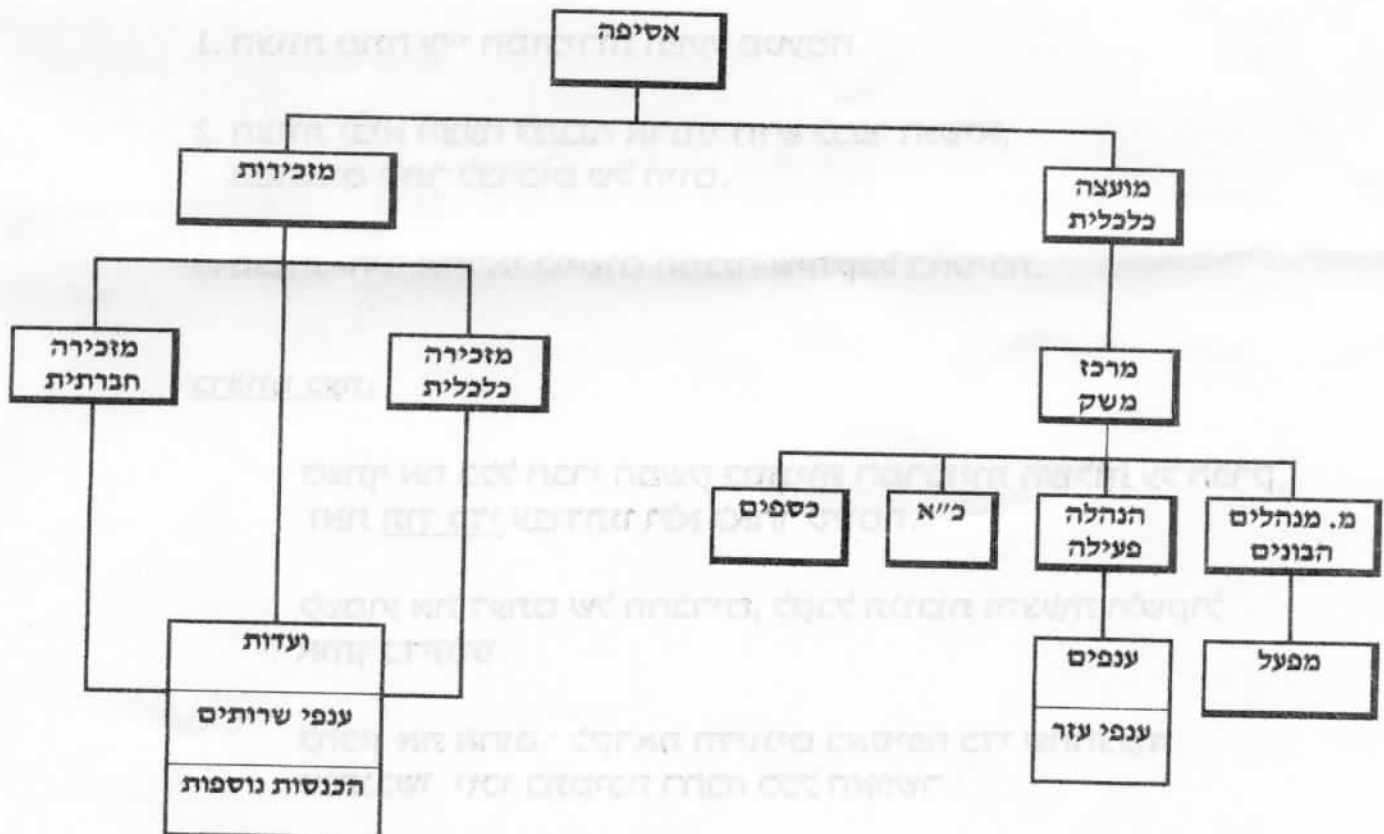

החשיבה שביסודם של דברים כוללת בתוכה שני אלמנטים מרכזיים:

- א. הגדרה מחודשת של אחריותם וסמכותם של גופים הקיימים היום, זאת לאחר בדיקת הצורך בהמשך קיומם.
- ב. יצירת גופים חדשים הנדרשים לניהול התקין של המערכת.

חמצב כיום:

כדי שנבין על מה מדובר כאשר אנו אומרים "מבנה ארגוני חדש", יש לדעת קודם כל מהו המבנה הארגוני של כפר הנשיא. להלן המבנה הארגוני שלנו, כפי שהוא היום:

הבעיות העיקריות הנובעות מהמבנה הארגוני הקיים:

- א. האסיפה אינה מתפקדת כפי שהיה מצופה ממנה, אין דיונים אמיתיים בפורום זה (ולמעשה גם לא יכולים להיות) בנושאים הבאים משם ישירות להכרעה בקלפי.
- ב. המגזר הקהילתי נטול סמכויות כמעט לחלוטין. במצב עניינים שכזה, אין לקהילה כלים כדי לנהל את ענייניה (החברתיים והאחרים) ולהיות אחראית להם.
- ג. יש חוסר בהירות באשר לחלוקת האחריות והסמכות בין בעלי התפקידים הבכירים בהנהלת הקיבוץ (למשל - בין המזכירות ומרכז-המשק ובין לבין עצמן).
- ד. חסרות פונקציות אשר יעלו את רמת הניהול בתחומים שונים בחיינו. (יחידת משאבי אנוש, ועדת ביקורת).
- ה. אין גוף ברור שיהווה הנהלת-על לשני המגזרים גם יחד כדי ליצור שיתוף פעולה ביניהם, דבר שיעזור לכפר הנשיא כגוף בעל אינטרס משותף לכל היחידות שלו.

להלן תקציר השלבים שעברנו עד היום:

- א. פרשנו לפנינו את תפקידי האסיפה כיום, בדקנו מה עדיין מתאים והעלנו מספר הצעות לשינויים.
- ב. בחנו הקמתה של מועצה מייצגת כגוף הכפוף לאסיפה ואשר מקבל לידיו חלק ניכר מתפקידיה.
- ג. על בסיס החלטת אסיפה קודמת, הצענו חלוקה ניהולית של הקיבוץ לשני מגזרים - עסקי וקהילתי והגדרנו מחדש את אחריותם של שתי הנהלות המגזרים, הם המועצה הכלכלית והנהלת הקהילה.
- ד. העלנו שאלות הנוגעות למיקומם ותפקידיהם של שני גופים חדשים: יחידת משאבי-אנוש ו ועדת ביקורת שתעסיק מבקר פנים.

כאמור, התחלנו את בדיקת המבנה האירגוני בראש הטבלה - **האסיפה**. מסקנתנו העיקרית מדיון זה - אנו מציעים הקמת **מועצה מייצגת**. מועצה זו תיקח חלק ניכר מהתפקידים שהאספה ממלאת היום.

המועצה המייצגת תהיה כפופה לאסיפה הכללית. באחריותה - הנהלות הקהילה והמגזר העסקי.

- * אנו מציעים שבמועצה המייצגת ישתתפו 20-30 חברים.
- * חלקם בעלי תפקידים מרכזיים, רובם נציגי ציבור נבחרים.

היתרונות שאנחנו רואים בהקמת מועצה מייצגת במקום האספה של היום:

- ⇐ המועצה תורכב ממספר גדול של נבחרים אשר יתאספו באופן קבוע לצורך דיון והכרעה בשאלות שונות. במסגרת כזאת ניתן יהיה לקיים דיון מכובד וענייני, ולהחליט בו במקום על פי מיטב השיקולים של חברי המועצה.
- ⇐ המועצה תהווה גוף קבוע ומייצג כהנהלת-על, בה יבואו לידי ביטוי האינטרסים של הקהילה והמגזר העסקי כאחד.
- ⇐ המועצה המייצגת תאפשר ייתר יעילות בניהול השוטף של חיי הקיבוץ.

השינוי המשמעותי ביותר בהצעה זו הוא שתוגבל השיטה המסודרת, בה כל חבר זכאי להשתתף בכל החלטה, בשיטה בה חבר בוחר בחבר אחר לייצג את עמדותיו ולשמור על האינטרסים שלו בנושאים מסויימים (שיוגדרו מראש).

חברי הצוות היו תמימי דעים שיש להקים מועצה מייצגת.

יחד עם זאת, עלו מספר שאלות שבהן לא הכרענו עדיין,

ועליהן נשמח לקבל הערות, השגות ותוספות - ואלו הן:

- ♦ מה יהיה הרכב המועצה (נבחרי הציבור לצד בעלי התפקידים) ?
- ♦ מי מחליט, ובאיזה אופן, מהם הנושאים שיעלו לדיון במועצה ?
- ♦ מהם העניינים שיישארו באחריות האסיפה כנושאים להחלטה ?
- ♦ כיצד יוכל חבר להביא נושא לדיון במועצה?
- ♦ מה יהיו תהליכי הערעור על החלטת המועצה ?
- ♦ אלו תהליכי בחירה יבטיחו שהמועצה אכן תהיה מייצגת?

כאמור, אלו שאלות שנצטרך לתת עליהן את הדעת, אך "כל דבר בעיתו".
כרגע מובא עצם הרעיון של הקמת מועצה שכזו, בפרטים נעסוק בשלבים הבאים.

אף כי עדיין רב הנסתר על הגלוי, בחרנו להביא נושא זה לעיונה של
החברה משום שהוא השינוי המשמעותי ביותר בעבודתנו עד עתה,
ואנו מעוניינים להעלות אותו לבחינה מעמיקה ולדיון לפני המשך צעדנו.

עד כאן בנושא המועצה המייצגת.

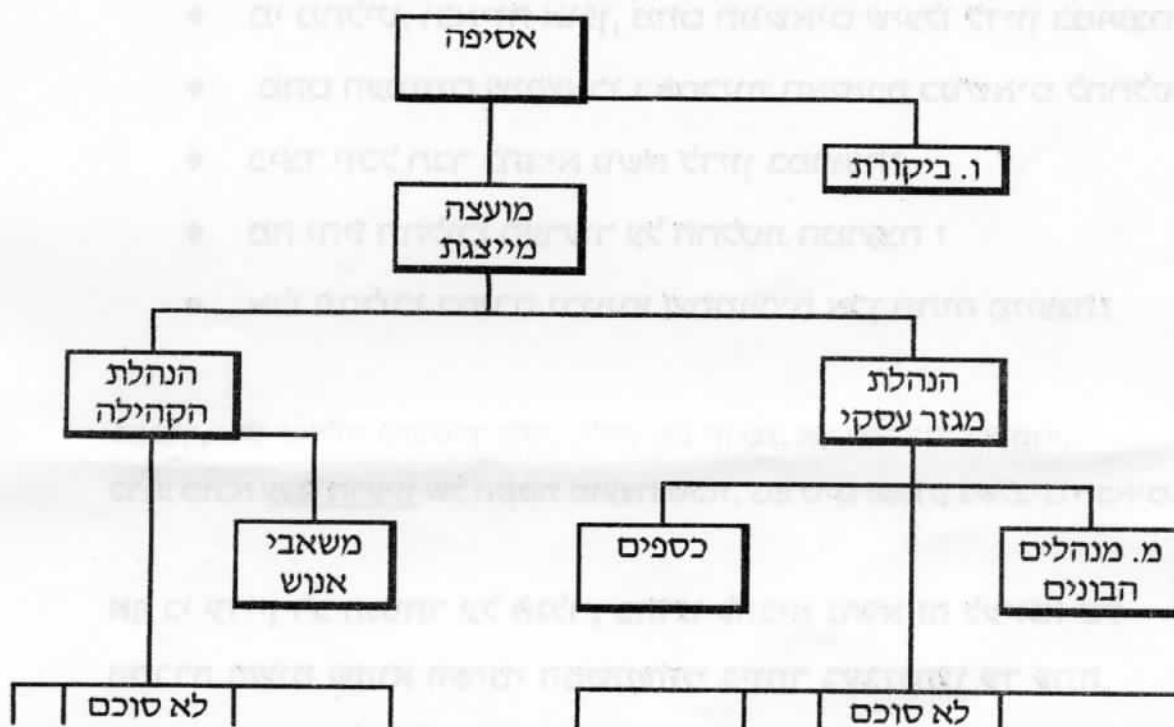

היכן אנו עומדים כיום מבחינת התמונה הכוללת:

ובכן, כפי שכבר נאמר, אנו נמצאים בשלב ביניים בעבודת הצוות. הגדרנו את שלושת השלבים העיוניים במבנה הארגוני, והסכמנו בקווים כלליים מהם תפקידיו של כל גוף. בשאלת אחריותם של המועצה הכלכלית והנהלת הקהילה נכנסנו לפירוט ואילו בסוגייה של הקמת המועצה המייצגת השארנו מרחב תמרון, זאת משום שלא גובשו עדיין כל התשובות.

להלן התרשים של הצעת הביניים למבנה ארגוני חדש:

(עדיין אין הוא מבנה שלם כלפי מטה, אך כאמור - זהו מצב הביניים)

ו. כספים:

- בועדה זו יהיה גזבר אחד שיהיה אחראי לשני המגזרים.
- הועדה שייכת למגזר העסקי, אך יישב בה נציג של הנהלת הקהילה.

משאבי אנוש:

- ליחידה זו יתמנה מנהל אחד. מנהל משאבי אנוש אחד/ת.
- היחידה כפופה להנהלת הקהילה, אך יישב בה נציג מהנהלת המגזר העסקי.

* מובן שהשימוש בלשון זכר הוא לצורך נוחיות בלבד ואינו מעיד על נושאי המשרות.

עד כאן המסמך עצמו.

להלן לוח הזמנים שעליו הוחלט בישיבת הצוות:

תאריך	שעה	תיאור הפעילות
13 - 23/5		שיחות הסבר והתייעצות בנושא המועצה המייצגת בפרט והמבנה הארגוני בכלל.
25/5	07.30	ישיבת צוות לשם גיבוש הצעה לאסיפה.
30/5		הבאת ההצעה לישיבה משותפת של המזכירות + מועצה כלכלית לשם "ליטושים אחרונים" וקבלת אישור להמשך.
31/5 - 15/6		נשאר פתוח להוספות ושינויים.
16/6		אסיפה בנושא המבנה הארגוני החדש.
19/6		הצבעה בקלפי.
22/6	15.00	ישיבת צוות שבה יידונו תוצאות הקלפי.

זוהי כאמור התכנית הפורמלית. הודעות ספציפיות על המקום והשעה של כל כינוס בנושא זה יינתנו בנפרד, עדיין לא נקבע באופן סופי.

מעבר לכך, נשמח לשמוע תגובות למה שכתוב בדפים אלה בכל עת ובכל דרך שתימצא לנכון.

"להתראות בשביעיות",

צוות המבנה הארגוני

רשם: תמיר.

דפי מידע

מס' 190

תאריך 5/5/97

לחברים שלום,

ברצוני לשתף אתכם בקורה בענף הנוי.
עקב מחסור חמור בכח אדם בענף, לא נוכל להענות לפנייות החברים ותורגש האטה רצינית בקצב העבודה.
העבודה, כידוע לכם, הולכת ונעשית רבה וכח האדם פוחת.
חשבנו, ואכן לקחנו גנן שכיר לתקופה קצרה וכבר נאלצנו לפטרו עקב בעיות פיננסיות.

כרגע עובדים:
נורמן - אחראי על כיסוח דשא וקרול - עישובים, גיזומים, נקיון והשקיה.
חבל שהגענו למצב זה והתוצאות תראינה בשטח.
אנא, קחו דברים אלה לתשומת לבכם ואם יש לכם מה לומר בעניין, אנא פנו למוסדות.
נ.ב.: נא לא להשקות את הדשאים למעלה מ- 3 שעות בשבוע. כיסוח הדשא יעשה כל 10-14 ימים.

קרול ל.

הזמנות רכב מסידור התחבורה

1. חברים מתבקשים להזמין רכב לפי שעות מוגדרות. אין לנו אפשרות להתייחס להזמנות "ריקות".
2. הדפים בקלסר ההזמנות מתווספים אחת לחודש, ורק לחודש מראש. כך אנו מנסים למנוע הזמנות לטווח ארוך שנשכחו, ולתת סיכוי גדול יותר לכל דורשי הרכבים.
3. במידה והזמנה מתבטלת, נא לבטלה בקו עבה שלא ניתן למחיקה, עיינו למנוע פלישה לתור.
4. קלסר ההזמנות נמצא מהיום על המדף הסמוך לאשנב המזכירות הטכנית.

נא לכתוב הזמנותיכם בכתב ברור.

נסיעה טובה,

דוד קולט .

./...

ישיבת מזכירות מס' 112

מתאריך 25.4.97

נוכחים: שריטה, יונתן, תמיר, רובי, שרית, צילה, אורי, גילי, שמחה
מתנצלים: דרור, נועה, מיכאל
חסרים: קרול, דליה ב, אריק ל.

1. תקציב קיום 1997 (בהשתתפות רחל ג.)

התקציב הוצג לפני המזכירות עם הידיעה שיש פער בין הרצוי למקורות. כן נאמר, כי אם ימסרו כ- 20-30% למקבלי הרנטות, יהיה עוד חסר של 175 אש"ח ממקורות הקיום. צוות התקציבים הביא מספר הצעות תקציביות.

כן הוזמנו למזכירות: דייב (ענף המזון), אריה + מעין (השתלמות + לימודי בנים) ודיוד פ. (בריאות) כדי שידווחו על משמעות צמצום התקציב בועדותיהם. הוחלט שיערך דיון נפרד במזכירות ובאסיפה לגבי משמעות צמצום התקציב בענף המזון וכן דיון על הצמצום בתקציב השתלמות, שמשמעותו צמצום בלימודי חברים חדשים.

לגבי ועדת בריאות, נעשית כרגע בדיקה בכל ההוצאות הגדולות (תרופות פרטיות, אורטודנטיקה ילדים ומסגרות למשקפיים), ונראה שבדיקה זו היתה צריכה להעשות גם אם לא היו צמצומים בתקציב.

בשיחה שהתקיימה, נאמר: יש לצמצם קצת בתקציבים אישיים, היות ואי אפשר להמשיך לחיות כאילו הכל כשורה. בנוסף לכך נאמר שיש צורך לשמור על פעולות מינימליות של הקהילה, ואם נפגע יותר מדי בתקציבה, אנו נגרום לפגיעה קשה בחיי הקהילה שלנו בטווח הנראה לעין. הוחלט: המזכירות תמליץ לאסיפה על הצעת הפרשה שצוות תקציבי קיום העלה והיא צמצום בהשקעות החברה ופחות פגיעה בזיכוי מזון לחברים. צוות התקציבים יציג באסיפה את פירוט הצעתו לגבי זיכוי המזון לחבר.

2. הארכת זמן לקבלת מענק עבור עבודה של שנה במשק אחרי הצבא - הצעת ו. בנים.

(בהשתתפות מעין פ.)
ההצעה פורסמה בדפי מידע. היא הועלתה ע"י הבנים ונוסחה לאחר דיון ממושך בועדת בנים. חברי הועדה תמכו בהארכת התקופה, אך לא יותר משנתיים. היות וזו היתה החלטת אסיפה, ההצעה מובאת למזכירות.

נשאלו שאלות ולהלן ההסברים:
כל חייל מקבל מענק שחרור מצה"ל. אם הבן/בת עובדים שנה במשק, הם יקבלו מענק של \$ 4,000 מהקיבוץ.
כוונת השנה במשק, לקרב את הבנים לקיבוץ, ליצור יחס של תרומה לחברה, אך גם לעזור לבן/בת כספית להגשים את תכניותיהם לעתיד.

לאחר דיון, הוחלט:
א. הבנים יקחו את מענק השחרור מצה"ל לידיהם וסכום של 2,500 ש"ח (הסכום שמקבלות בנות עם השחרור), יקוזז בתום שנת העבודה מ- \$ 4000.

./...

ב. תוארך התקופה של אפשרות לעבוד שנה במשק עד גיל 27 (כמו לימודי בנים), זאת בגין הורים שיהיו מעוניינים שבנם/בתם ישהו במשק למשך שנה ואולי ישארו, והצעה זו תיתן אפשרות ללמוד לפני שנת העבודה בקיבוץ. אם אין התנגדות בחברה, יש לראות את החלטת המזכירות כהסכם הקיים. אם תהיה התנגדות, הנושא יובא לאסיפה.

3. פרק פרס / קנס - חוברת בלי צבע (בהשתתפות בוב, ג'וני פ, רחל ג)
צוות חוברת בלי צבע, הציג בפני המזכירות את 2 ההצעות שפורסמו לציבור בנוגע לפרס / קנס. ג'וני הסביר כי זהו הפרק המיישם, שקובע את הקשר בין תקציב לימי עבודה. העקרון הוא שבמקום שיש קנס, חייב להיות פרס וכן, שכל שנת עבודה עומדת בפני עצמה: סוגרים אותה ב- 31/12 ואין צבירת ימי חופש חוץ מהקרון ההסטורית. השאלה לפי בוב היא מהיכן יבוא הכסף לפרס שמשערים שיתבטא (לדעת בוב) ב- 30-50 אש"ח. ההצעה השנייה שפורסמה לחברים, אומרת שיוטל קנס בלבד.

הערות שנאמרו בדיון:
א. הועלתה שאלה לגבי אי התייחסות הצעה לעובדי חוץ והאם עובדי מפעל נחשבים לעובדי חוץ?
ב. לפי עו"ד קופרשמיט, חייב להיות תקציב נורמטיבי מסויים, שלא ניתן להטיל עליו קנסות. אפשר להוסיף עליו תגמולים.
ג. הצעה נוספת, שהעלה בוב: להגביל את הקנס עד 33 יום (כמו הפרס המקסימלי) וכך לא יפגע התקציב הנורמטיבי מעבר לרמה סבירה.
ד. יש להגביל את הפרס, לא למקום העבודה הרגיל, אלא רק למקומות עבודה שיוחלט עליהם, שעבודה בהם יכולה לשלם את הפרס.
ה. עבודת צוות החוברת חשובה לכל מהלך שינוי שיערך בעתיד בקיבוץ, אך לא כוללת הנושא של תיגמול (ותיקים, רנטות, עבודות חוץ, עבודות במשלוחים וכו'). השיטה לא תיצור יש מאין, כלומר, לא תמציא את סכום הכסף לשלם הפרס - כ- 130-150 אש"ח (לדעת אורי).
היו עוד שאלות והערות רבות והדיון לא הסתיים.
המשך הדיון במזכירות הבאה ב - 9/5/97.

סיכמה: צילה

.../.

דף הסבר על תפעול המערכת האוטומטית של שער כפר הנשיא
לקראת ערב הסבר על השער - יום ד' 7/5/97

כפר הנשיא אינו הקיבוץ הראשון שבו מופעלת מערכת אוטומטית לפתיחת השער. במספר רב של קיבוצים, מערכת זו מופעלת כבר 10 - 8 שנים, 24 שעות ביממה, בהצלחה רבה. כוונתנו היא להפעיל את המערכת האוטומטית בתחילה באופן חלקי עד שנבחר את האופציה המתאימה לנו. אני חייב לציין שהמערכת לא תיתן פתרון של 100% לכל תנועת הנכנסים והמבקרים במשק, אך בהחלט תיתן גיבוי טוב מאוד. בישובים במקומות רגישים כמו כפר עזה, עלומים ונחל עוז, מאד מרוצים ממערכת זו. צריך לזכור שהמערכת בשום אופן אינה מחליפה את השומר, אך נותנת לנו אפשרות לעבור לשיטת השמירה החדשה שעליה המשק החליט.

המערכת בנויה מכמה גורמים:

- (1) בכל רכב של קבוץ כפר הנשיא (רכב הנמצא בסידור, רכב עבודה - גד"ש, לול, צאן, וכו') - יהיה שלט רחוק קבוע באוטו.
 - (2) בנוסף יהיה קורא מגנטי (דומה לזה שפותח את ארון המפתחות לרכבים) שיאפשר את פתיחת השער עם הכרטיס המגנטי. זאת בכדי לתת פתרון לאנשי הקיבוץ הנכנסים למשק ברכב שלא שייך לקיבוץ.
 - (3) לגבי מבקרים של חברים/ענפים - יהיה טלפון קבוע בשער שממנו אפשר יהיה להתקשר למס' פנימי בלבד. כל אורח שיגיע לשער יוכל לטלפן למארחו, ולאחר שוידא החבר במי מדובר ומעוניין להכניסו, עליו לבקש מהמטלפן (מבקר) לסגור את הטלפון ועם השמע הצלצול לא להרים את השפופרת, אלא ללחוץ על הכפתור שפותח את השער. שימו לב! הכפתור שפותח את השער לא יפעל ללא הצלצול החוזר שסוגר מעגל.
 - (4) בכדי לצאת מהמשק יהיה עמוד עם כפתור במרחק של 25 מטר מהשער שעל ידי לחיצה עליו, השער יפתח.
- על השער עצמו יהיו שלטים עם כל ההוראות (השלטים כבר נמצאים, אך מחכים להרכבת המערכת). ישנה עין אלקטרונית המבחינה במכונית שעוברת וסוגרת את השער עד הגעתו של רכב נוסף. לשומר יהיה טלפון אלחוטי כדי לתת פתרון לאורחי המלונות.

נקודת תורפה של המערכת:

עקב המהירות המוגבלת של השער, במקרה ושתי מכוניות מגיעות בו זמנית - הראשון פותח את השער, והשני יוכל להכנס אחריו, ולא דווקא ברשות.

זו השיטה שעובדת בכל הקיבוצים שבדקתי. יכול להיות ששיטה זו לא תתאים לנו, ואם יתברר שכך, נוכל לשנותה לאחר זמן ונסיון. כרגע אנו נמצאים בחלק האחרון של התשתית וממתנינים למערכת.

בברכה, טוני.

אשמח לענות על כל שאלה.

שרה נורוויק (אולפן)

מזמינה את כל קהילת כפר הנשיא

להשתתף בטקס

הבת מצוה שלה

שיתקיים בשבת הקרובה

10. 5. 1997.

בג. באייר 5757

במועדון החברים בשעה 10.00 בבוקר.

קידוש אחרי התפילה וכיבוד יוגש.

SARAH NORWICK (ULPAN)

Cordially invites everyone to join her in celebrating her

BAT MITZVAH

On Shabbat 10th. May, 1997.

3rd. Iyyar, 5757.

In the Members' Moadon at 10.00 a.m.

Kiddush and refreshments will follow the ceremony.

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK - Not much. We had 7 mm of rain, which brings the winter rainfall almost to normal.

We were very sorry to hear of the death of Alan Brazil, after a protracted illness. Alan and Monica, his wife, were members of "Gar'in Hey" and chaverim of Kfar Hanassi for a number of years. Their children were born here, and Monica worked here for many years as our dental technician. We send her our condolences.

Have a good (and protracted) week-end.

I N G E

CEREMONIES AND CELEBRATIONS in the course of the next few days:

Tomorrow (Saturday) evening - 20.00 on the lawn
A COMMEMORATION CEREMONY FOR THE OPENING OF REMEMBRANCE DAY

11.00 Sunday - Military Ceremony at the Cemetery

SUNDAY EVENING AT 19.00 - ON THE LAWN

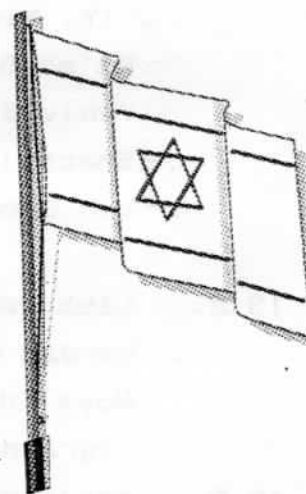
Close of Commemoration Day and Commencement of
INDEPENDENCE DAY CELEBRATIONS
followed by the festive meal in the Chadar Ochel, dancing at
the car-park, a camp-fire and games in the Chadar Ochel

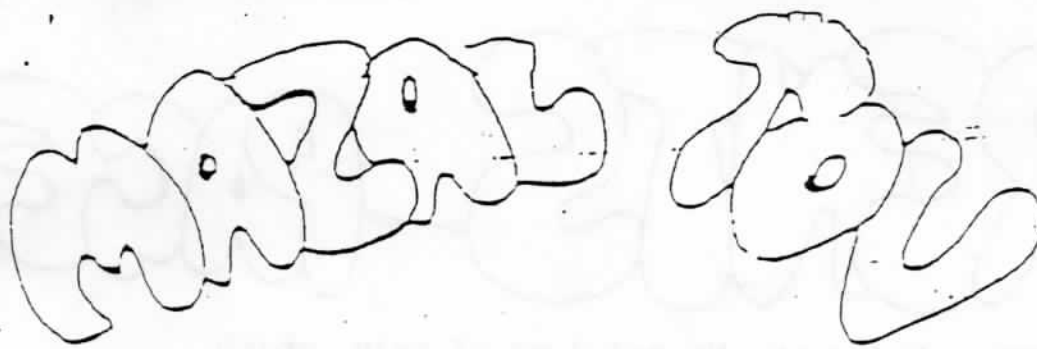
MONDAY - INDEPENDENCE DAY:

12.00 - Barbecue Picnic at the Park
(or, if the weather is really boiling, at the pool).

PHYSIOTHERAPY -

Dorit (ne Nemenov) tells us that she now works in Chatzor on Sundays and Tuesdays from 12.00 - 16.00, and the rest of the week in Kiryat Shmoneh. Appointments have to be made through the clinic.

**** HAPPY BIRTHDAY ****

11.5.97. Tamir Sprung

Rinat Oren

Shani May Brodie

(Potash granddaughter)

Yahale Gershman

12.5. Dudik Fuchs

Danit Netzer

(S.Chatzor granddaughter)

Liat Barak

(Y. Mendzigurski granddaughter)

Re'ah Ben-David

Yaniv Gluck

Shachal & Yarden Levenkopf

(M.Cohen grandchildren)

15.5. Shoshana Palma

Doron Oren

Gil'ad Agam

Adina Easton

16.5. Yoni Ben-Chaim

Ed Mashlach

Hadass Weissbeker

17.5. Galia Tubis

Ran Katz

Nogah Lipschitz

(Eder- granddaughter)

Yasmin Malina

13.5. Libby Weintraub

Vardah Weintraub

Noya Eder

(granddaughter)

14.5. Yanir Kornblit

13.5. Alison & Ofer Frank

14.5. Batya & Meir Raines

**** HAPPY ANNIVERSARY ****

**** WHAT IS HAPPENING IN THE CULTURAL SPHERE... ****

Weather permitting, we will have coffee and tea on the terrace after dinner during the summer season, starting tonight.

For the time being there will be no more shows in the Hall which are subsidized by the Local Council, as unfortunately the last few performances have been poorly attended and the Council have had to cover the losses - they say that they can't continue like this, as they are running out of money... Perhaps chaverim have an explanation for the poor attendance lately - and can suggest what shows people WILL come to.

Helene (Cultural Committee)